

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba
2050, — nočna 2996, 2994 in 2050

SLOVENEK

Cek. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 iz
10.344 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Z nedeljsko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Izhaja vsak dan zjutraj, razen
ponedeljka in dneva po prazniku

Boljševizem - katolicizem

Preteklo je leto dni, odkar se je na papežev klic dvignila vsa katoliška Cerkev h križarski vojski molitve za Rusijo, kjer se je zarotilo peklo, da uniči vse, kar je božjega. Od tedaj fanatični boj proti religiji ni prenehal; nasprotno, postal je še bolj satansko premišljen in usmerjen proti vsaki religiji, zlasti pa proti katoličanstvu in papeštvu. Fanatizem, s katerim se je boljševizem vrgel v stran, se proti vsemu, kar nosi na sebi božje ime in pečat nadnaravnosti, je postal tako peklenski, da se res ne da več razložiti z naravnimi silami.

Znani nemški poznavalec boljševizma, njegovega bista in njegovih tendenc, Bertram Schmitt piše o tem demonizmu boljševizma:

Ni treba dokazovati, da temelji boljševizem na načelnem ateizmu. Toda s tem ni veliko povedano, saj je načelni ateizem temelj tudi drugih državnih doktrin, ki pa religije ne zavračajo že kar vnaprej, ampak jo celo skušajo spraviti v službo države, v kolikor se pač da zlorabiti v take svrhe. Puščajo jo veljati tako dolgo in tako daleč, dokler ne pride v konflikt z vladajočo idejo in moralno.

Nasprotno pa ni boljševizem nikoli poskušal vpreči religijo v svoj voz; nikoli ni mislil na ustanovitve ali favoriziranje kakšne sebi naklonjene »proletarske religije« da bi imel priljubljenost za to. Spominja se n. pr. le na globoko zavest občestva med prvimi kristjani, o katerih je pisano: Nihče ni govoril, da je kaj tega, kar je imel, n. pr. v govoru, ampak vse jim je bilo skupno. (Apost. dela 4, 32.)

Res pravi boljševizem, da je religija v notranji zvezi s kapitalizmom — »posledica kapitalizma« (Lenin). Toda vse siceršnje pridobitve kapitalizma boljševizem uporablja in jih obrača proti njemu. Tudi vojna, pravijo boljševiki, je posledica kapitalizma in vendar se sami bolj pripravljajo na vojno, kot evropski nacionalisti. Zakaj ne uporabijo boljševiki tudi religije, tega »glavnega orožja kapitalizma« in ga obrnejo proti njemu, kakor ulivajo topove, da bi z njimi ubili »očeta vojske« samega?

Tega vprašanja nam ne razloži niti »rusko nagajenje k ateizmu« — neruski komunisti imajo prav enako sovraštvo do religije — niti »večja ruska doslednost in trmoglavo vstranjanje na načelnem ateizmu«. Sovražstvo boljševizma, do vsake misli na Boga, do vsake duhovne nadnarave sploh je tako skrajno fanatično in brezkompromisno, da ga postranske, nebitvene činjenice ne morejo ne razložiti, ne utemeljiti.

Nemčija je danes preplavljena z boljševiki propagandnimi filmi. V njih so boljševiki jasno izrazili svoje svetovnonazorne osnove. Zlasti velja to za trilogijo: »Turksib«, »Borba za zemljo« in »Zemljak«. Volja, ki se tu kaže, ni enostavna, energična, človeška volja. Zelenica Sibirija—Turkestan mora biti narejena. Fanatična, nadčloveška volja je prevzela te ljudi, ki jo delajo. Tukaj ni nobene zapreke. Napoti stoječe masivno gorovje se razstrelji in razbije. Tako mora biti. To je volja stranke, to zahteva »petka«, človek je njen suženj. — Še razločnejše je izrazil to zloščotno demokratsko silo Dovšenko v svojem filmu »Zemljak«. Že takoj prva scena je demokratsko silna: Ta kmet, ki umirajoč še seže po jabolku in ga poživa z vedno bolj ožarjenim izrazom, simbolično se združuje z materijo! — Sedaj ga je poučil. — Njegovo obličje je kakor predano materiji, ki je postala njegova, in on je postal njen; v tej predanosti pade s srečnim smehljajem na obličju mrtve na tla. Zemlja, materija je služila njegovo življenje, njegova moč, njegova duša. — Niti z besedico ni v tem prizoru izražen niti videz kakršnekoli antireligiozne tendence. In vendar vidi, kdor zna gledati, v tem sicer silno umetniško, pa tudi demokratsko paradijo in krščansko zadnjo popotnico. Kdor je imel priložnost opazovati umirajoč verne kristjane pri prejemu zadnjega sv. obhajila, ta bo šele prav razumel Dovšenka in njegov film. Tukaj vidiš žarenje oči in poveljanje potez na obrazu kot izraz vdanosti, že začenjajočega se združenja človeka s Stvarnikom, nekaj prodokus nebeske slave; pa tudi v Dovšenkovem filmu vidiš svetlikanje, izpremenitev in predanost; toda moč, ki sije iz tega svetlikanja je zloščotna, demokratska sila. Tam diha nadzemskega Božanstva, tukaj demonstvo, predanost materiji.

To je boljševizem, to je njegovo stališče do religije. Kdor je videl ta film, ta razume, zakaj boljševizem religije v svoje svrhe niti zlorabi ne more. Tukaj Bog v resnici nima mesta, nima nobene smisla. Tukaj more vladati le boj, zadnji brez-pogojni boj do skrajnosti.

Iz te nadzemske sile, iz tega demonstva se da razumeti, kaj boljševizem pojmuje pod tako pogosto rabljenimi besedami »novi človek«, »novo življenje«. Če vzamemo v roko njihove liste, se ti včasih zdi, kot bi bil postavljen v dobo prvih kristjanov, ki so tudi bili polni idej o novem življenju. Je neka posebnost te temne, mračne sile, da se zna — neglede na vse storjene grozote — vendarle bojevati proti Kristusu v podobi luči.

Iz teh podstavk tudi moremo razumeti nekako »komunistično askezo«, ki jo zopet moremo najbolje pojmovati, če jo primerjamo s krščansko askozo. Govorilo se je o nameravani ustanovitvi nekega »boljševiškega redca«. Mladi komunisti so s hoteli odgovoriti celo družini, živeti v ubožtvu, da bi se mogli popolnoma posvetiti komunistični ideji. Bivši komisar za prosveto Lunačarski je primerjal mlade jezuitske gojence, ki jih je pred leti videl v Rimu z rdečimi študenti v Moskvi: Iste asketične poteze, v obeh obojih plamteč ogenj! Res ogenj, pa ne leti! Milost v obeh prvih, demon v obeh drugih; res pa — kot se je pravilno izrazil Lunačarski — ogenj z drugega sveta.

Gotovo ni množica teh obsedenec prevelika; toda je! In to je točka, v kateri se socialna demokracija ne more meriti z boljševizmom. Socialna

Upravičene molitve

Podrobnosti o konfinaciji župnika Rejca — Pridiga v senci bajonetov
nova ponižanja slovenskih duhovnikov

Na praznik sv. Jožefa bodo vsi katoličani širne Jugoslavije po naročilu svojih škofov molili za versko svobodo naših bratov v Italiji. Fašistični tisk vprije, da so te molitve odveč, da pomenijo le politično manifestacijo proti fašistični Italiji, ki je v konkordatu vendar zajamčila polno svobodo katoliški Cerkvi. Neki tržaški list se je drznil celo trditi, da uživa slovenska duhovščina »privilegiranost« stališče! Toda dejstva govore drugače. Danes priobčujemo nekaj najnovejših vesti iz Primorske, ki pričajo o tem »privilegiranem« stališču slovenske duhovščine.

Dne 10. marca je konfinacijska komisija za goriško provinco obsodila Ivana Rejca, mestnega župnika v Sv. Križu na Vipavskem, v deportacijo za tri leta. Obtožen je bil, da je slovanski iredentist in propagandist, ki z vsemi sredstvi ovira asimilacijo Slovencev in delovanje fašistovskih organizacij. Posebno mu je komisija očitala, da ovira delo oo. kapucinov beneške province v svetokriškem samostanu za raznaroditev drugorodnega prebivalstva. V obtožnici se nahaja tudi obdolžitev, da je župnik Rejec odgovoren za tako zvani atentat na svetokriški samostan, ki so ga pripravili fašisti sami. Poročali smo že, da so italijanski kapucini, ki želijo zasesti laro svetokriške, denuncirali oblastvom župnika Rejca, svetega duhovnika, ki se je ves žrtvoval za svoje ljudstvo. Popolnoma izključeno je, da bi ta mistik, poln krščanske ljubezni in naveden z duhom univerzalnosti, imel najmanjšo zvezo s fingirano eksplozijo smodnika v samostanu. Saj je tudi znano, da je župnik Rejec živel v dobrih odnosih s kapucini, dokler je vodil samostan prejšnji pater gvardijan, ki je bil sicer Italijan, a se ni hotel postaviti v službo fašizma, in je pomagal župniku pri dušnem pastirstvu. Župnika Rejca so 10. marca pozvali v Gorico pred konfinacijsko komisijo, ki zaseda pod prefek-tovim predsedstvom na prefekturi. Na predlog policijskega ravnatelja mu je komisija prisodila tri leta pregnanstva, in sicer v mestecu Montefusco v pokrajini Avellino v južni Italiji. V strahu pred nemiri, ki bi jih lahko izzvala vest o konfinaciji tako popularnega duhovnika, je kvestor Modesti zaukazal, da se župnik Rejec še v noči 10. marca

odpelje iz Gorice v pregnanstvo.

Spričo njihovega nekatoliškega zadržanja je goriški nadškof Frančišek Sedej odšel oo. kapucinom svetokriškega samostana cerkveno jurisdikcijo v vsej nadškofiji. Za župnega upravitelja je imenoval č. g. Frečka Gregorja, župnika v Šturjah.

Ko se je vest o konfinaciji svetokriškega župnika tudi uradno potrdila, se je črniški dekan naslednjega dne napotil v Sv. Križ. Povzli je sv. hostijo in nato župno cerkev zaprl. Prebivalstvo, ki ga poleg vsega tare strašna gospodarska stiska, je po odhodu blagega župnika vprav iz sebe. Takih dogodkov ljudstvo pač ne pomni in je izreklo že svojo sodbo: To je hušje ko v turških časih.

10 duhovnikov pod policijskim nadzorstvom

Goriški kvestor Modesti je 11. marca poklical predse solkanskega dekana Jakoba Rejca in solkanskega kaplana Jeklina ter ju policijsko posvaril; s tem sta postavljena pod policijsko nadzorstvo. Posvarjena sta bila, ker poučujeta slovenske otroke verouk v slovenščini, ker otrokom pri verouku v slovenščini narekujejo in jim delita slovenske verske knjige. Dosedaj je goriški kvestor slovesno posvaril 10 slovenskih duhovnikov; enega pa spravil v pregnanstvo.

Poleg teh dveh duhovnikov so bili namreč še posvarjeni v goriški škofiji: Breitenberger v Vipavi, Premrl v Podragi, Fran Črnigoj v Kamnjah, Fon v Ajdovščini, Ivan Rejec v Sv. Križu (nedavno še konfiniran), Pavlin v Kobardah, Batič v Podbrdu. Terčelj v Gorici. Zajemljiva je motivacija n. pr. v primeru Frana Črnigoja. Med razlogi za to resno policijsko represalijo je kvestura navedla v pismenem odloku, da je župnik »širil knjige Mohorjeve družbe«, in da »tudi izven bogoslužja govori z ljudmi slovenske«. Tudi podbrdskemu župniku so navedli kot razlog svarila širjenje bratovščine svetega Mohorja. Kvestor Modesti more vršiti to delo, ker se mu je posrečilo, zamagliti oči svojim predstojnikom z neprestanimi poročili o »orjunaških« atentatih na Goriškem, ki so plod njegove domišljije. Ta gospod se drzne trditi, da slovenska duhovščina te zatentace — ki so fingirani po ljudeh, ki jim sila koristi, da sil-kajo vladi Slovence kot zločinsko ljudstvo — odo-

brava in celo moralno pripravlja, čeprav je res, da duhovščina vsako politično nasilje po svojem poslanstvu in v blaginjo svojega ljudstva odklanja in pobija.

»Vsi otroci so Italijanci«

V Vipavi se letos za maloštevilne italijanske priselence vršijo postne pridige v italijanščini, in sicer vsak četrtek popoldne. Tako je na zahtevo občinskega komisarja odredil č. g. dekan Breitenberger. Vsako nedeljo pa je tudi italijanska pridiga. — Že pri prvi postni pridigi za Italijane dne 5. marca se je pokazalo, da občinskega komisarja ni gnala skrb za dušno zveličanje, ampak drugi nameni. Ves dan so hodili od hiše do hiše občinski slugi in policijski agenti in so zlepa in z grožnjami vabili ljudi, naj se udeležijo italijanske pridige. Ob dveh so s trobento sklicali gasilce na požar. Ko so se zbrali, so morali odkorakati v cerkev. Učitelji so gnali slovenske otroke v vrsti k pridigi. Tako so znali v cerkev precej ljudi, ki so seveda v dvomljivem postnem razpoloženju poslušali propoved prošulega p. Ceterina iz Sv. Križa.

Tudi od duhovnikov v Gočah, Budanjah, Št. Vidu in Podragi je vipavski obč. komisar Zani zahteval, naj vpeljejo italijansko pridigo. Na ugovor, da v teh farah sploh ni Italijanov razen učiteljev, ki sploh ne zahajajo v cerkev, je komisar odgovoril: »Vsi otroci, ki hodijo v italijansko šolo, so Italijani. Ne dopustim, da bi otroci poslušali slovensko pridigo.« — Tako v Julijski Krajini škofujejo komisarji in policijski agenti. Ljudstvo je silno razburjeno, da ga nasilno gonijo v cerkev k italijanskim pridigam in otrokom branijo poslušati božjo besedo v materinskem jeziku.

Kako bodo molili v Belgradu

Belgrad, 15. marca. Katoliški župni urad sporoča, da bodo v četrtek 19. t. m. na dan katoliškega praznika sv. Jožefa v smislu okrožnice jugoslovenskega episkopata v vseh katoliških cerkvah v Belgradu molitve za našo rojake v Italiji. Glavna služba boja bo v cerkvi Kristus Kralja ob 10 dopoldne in jo bodo preko belgrajske radiofonske postaje brezžično prenašali.

Vandervelde na indeksu

Vatikan, 16. marca. —2— Vanderveldova knjiga »Popolni zakon« je postavljena na indeks.

Goriški nadškof še ni zdrav

Trst, 15. marca. Bolezen goriškega nadškofa Sedeja, ki je bil nedavno operiran za kilo, ni po zadnjih vesteh še povsem izlečena. Zdravniki buje menijo, da bo potrebna še ena operacija.

Slovesnost 25 letnice njegovega škofovanja se bo vršila v Gorici 25. marca, ne 26., kakor smo zadnjič poročali.

Avstrija se bori za kršč. zakon

Dunaj, 16. marca. kk. Na glavnem zborovanju katoliškega Männervereina je imel kardinal-nadškof dr. Piffl govor, v katerem je v zadevi zahtevanih reform glede zakona in šole pozviljav navzoče, da katoličani ne smejo razdirati temeljev, na katerih je zgrajen njihov svetovni nazor. Pozviljal jih je, naj bodo velike boje za obrambo najvišjih dobrin zakona, rodbine in šole sprejmejo s pogumom in v sklenjenih vrstah.

Atentat na angleškega prestolonaslednika?

Buenos Aires, 16. marca. Z. Neuspeli atentat na princa Valeškega z bombo je izzval v vsej državi veliko nervozo. Z velikim trdom si prizadevajo zmanjšati posledice atentata. Sigurnost se je pojačala. Vojska zasebnih detektivov čuva princa. Vse ulice, skozi katere namerava prine, se vedno pregledajo. Na angleškem poslanstvu se je straža podvojila.

Buenos Aires, 16. marca. AA. Poročajo, da eksplozivna bomba, ki je padla po nesreči italijanskemu anarhistu Pierettiju iz čepa in ranila dva potnika, ni v nikaki zvezi z atentatom na waleškega princa.

Poljska brani svojo mladino

Varšava, 16. marca. Sejm je po daljši razpravi odobril nov alkoholni zakon. Ker so se v zadnjem času dohodki od državnega monopola na vinski cvet znižali, si je hotela vlada z novim zakonom, ki olajšuje uživanje alkoholnih pijač, zagotoviti nove dohodke. Na drugi strani pa vsebuje zakon stroge določbe glede uživanja alkohola po mladini. Tako je strogo prepovedano prodajati alkohol mladini izpod 20 let. Na Poljskem se je namreč zelo razpaslo med mladino uživanje alkoholnih pijač. Statistika kaže, da uživa na varšavskih ljudskih solah alkohol 62% deklic in 70% dečkov. Na neki varšavski gimnaziji komaj 5% dijakov od 3. do 8. razreda ne uživa alkohola! Vlada hoče z novim zakonom to razvado vsaj ublažiti, ako že ne zatreti.

Kralj Alfonz v Londonu

London, 16. marca. AA. Snoči je prispel v angleško prestolnico španski kralj Alfonz. Obiskal bo hudo bolno taščo princezino Beatrico. Poučeni krogi trde, da ima njegov obisk tudi politične smotre. Španski kralj namerava razpravljati o izpremembi španskega monopola o bencinu.

Ali naj grem - ali naj ne grem

Razmišljanja grofa Karolya o koristi novega rimskega obiska

Budimpešta, 16. marca. or. V diplomatičnih krogih kroži zadnjih 14 dni neprestano novica, da bo zunanji minister grof Karolyi, ki je mimogrede povedano, nekoliko izpodrinil grofa Bethlena iz zunanje politike, dne 23. marca potoval v Rim. Obisk naj bi veljal italijanski vladi in je bil sklenjen baje že dolgo pred francosko-italijanskim sporazumom in seveda tudi pred zadnjim govorom italijanskega zunanjega ministra Grandija. Obisk madžarskega politika je bil nalašč zamišljen tako, da bi grof Karolyi mogel ostati vsaj mesec dni v Rimu, ter se osebno udeležiti mednarodne agrarne konference, ki jo bo sklical poljedelski institut v Rimu. Ker pa je francosko-italijanski sporazum v veliki meri ohladil romantično razpoloženje, ki je vladalo med Italijo in med Madžarsko, se dozleva, da bo grof Karolyi poleg drugih stavil tudi tole vprašanje na italijansko vlado: »Ali smemo se računati na italijansko pomoč?« To vprašanje je postalo še bolj potrebno, odkar je Grandi pred dvema dneva v zelo razumljivem jeziku povedal, da bo odslej Italija delovala za spravo med narodi, cilj, katerega Madžarska ne časti prav posebno, in ker je dodal, da Italija smatra poedine zveze med gotovimi državami za miru škodljive, namig katerega tukajšnje časopise čisto pravilno tolmači tako, da se bo Italija polagoma izločila iz bloka držav, katerega je še nedavno snovala. Grof Karolyi bo torej imel veliko vprašanj razjasniti, ko se bo nahajal med štirimi očmi s svojim italijanskim kolegom.

Nekateri krogi zatorej zatrjujejo, da do obiska sploh ne bo prišlo več in da bo moral Madžarska resolutno načeti novo politiko, ki bo bolj v skladu z njenimi interesi in ki je ne bo spravljala v težave z njenimi miraljubnimi sosedi. »Magyar Ujsag« poziva vlado, menda prvič po zelo dolgem času, naj opusti vsako misel na romanja v Rim, ker od te strani država nima očitno ničesar več pričakovati. Iz istih krogov izvira tudi želja, da naj madžarska vlada aktivira trgovska pogajanja s sosednjimi državami, češ da je obzorje za madžarsko bodočnost postalo zopet zelo oblačno.

demokracija daje nov nauk, novo gospodarsko teorijo, katere se more končno privaditi vsak, ki se ji gospodarsko podvrže. Boljševizem pa hoče preobličiti človeka, preobraziti Zemljo.

Boljševizem ima samo eno paralelo: krščanstvo. Zato ni prava fronta: tam boljševizem, tu nacionalizem, socialna demokracija ali še kaj. — Končno je samo ena fronta: Boljševizem — krščanstvo; prav posebno pa boljševizem katoličanstvo. Boljševizem hoče novega človeka,

Budimpešta, 16. marca. Z. Predsednik turške vlade Izmet paša in zunanji minister Tefvik Ruždi Bej bosta v juniju obiskala Atene in Budimpešto. Tefvik Ruždi Bej sam pa bo obiskal Bakarešto.

Budimpešta, 16. marca. kk. Iz Londona je dospela danes zaupna informacija, da generalni ravnatelj madžarske splošne kreditne banke Tibor Zsitowski že dva tedna vodi v Londonu pogajanja o emisiji madžarskega državnega posojila v znesku 12 milijonov funtov, za katere je madžarska vlada že jeseni dobila predjem 3 milijonov funtov. Možno pa je, da gre pri teh pogajanjih samo za nov predjem.

Turški diktator gre?

Ankara, 16. marca. —Z— Tukajšnji politični krogi trdijo, da se je Kemal paša odločil odstopiti od svojega mesta, ker se hoče udeleževati aktivnega političnega življenja. Zato bo prevzel predsedništvo vlade. Predsedniško mesto pa bi prepustil kakemu svojemu intimnemu prijatelju.

Anglija odprla teče v Indiji

London, 16. marca. AA. Na današnji seji spodnje zbornice je tajnik za Indijo Wedgwood Benn dejal, da so izpustili na temelju sporazuma med podkrajem in Gandhijem 17.927 političnih jetnikov in 408 jetnic.

Zunanji minister Henderson je na zadnjem vprašanju rekel, da je angleška vlada na zadnjem zasedanju Društva narodov predlagala, naj države, ki so se udeležile konference za carinsko premirje, čimprej ratificirajo to konvencijo. Pozneje je več držav ratificiralo omenjeno konvencijo in predložilo Društvo narodov zadevne ratifikacije. Svet Društva narodov je odgodil razpravo o tem vprašanju, dokler ne bo pripravljena komisija razorožitvene konference zaključila svojega dela. Ker se je to že zgodilo, bo Svet Društva narodov razpravljal o tem na svoji prihodnji seji.

Dunajska vremenska napoved. Zaenkrat še ne bo nobene bistvene spremembe dosedanjega vremena. Na severozap. Avstrije bo začasno oblačno.

brez Boga; v dosego tega cilja uporablja vse človeške in demokratske sile. — Katoličanstvo hoče novega človeka — Bogočloveka; da doseže ta cilj so mu dane nadnaravne, božje sile. Kdo bo zmagal? Če bodo katoličani pojmovali svoje katoličanstvo kot abstraktno dogmo, ki nima stika z življenjem, uspeh in zmaga boljševizma nista sporna; če pa nam bo katoličanstvo živa resnica, božja sila, ki mora prenoviti naše zasebno in socialno-politično življenje v duhu Kristusovem, tedaj ni dvoma, da bo Bogočlovek premagal obsedenca.

Nemci gredo v Rusijo..

Dr. Frederik Muckermann S. J.

Minster, 12. marca 1931.

Kaj jaz mislim o nedavnem potovanju nemških industrijalcev v Rusijo, me vprašate. V naslednjem vam hočem odkriti, četudi brezobzirno povedati svoje mnenje, katerega delijo z menoj široki krogi v Nemčiji. Nedavno se, me je neka tujakinja komunistična revija imenovala lažnjiva, ker sem, tako piše, brez zadostnih dokazov pripovedoval strašno zgodbo o žrtvah sovjetskega režima. Ta zgodba, katero mi je avtentično povedal znani gospodarstvenik Arnold Rechberd, se glasi: Sovjetska tajna policija je delavske voditelje, ki so v Putilovih tovarnah delali propagando za stavko, tako kaznovala, da jih je na rokah in na nogah zvezane in do gola slečene položila na tla. Na njihovo telo so bile nato postavljene žive podgane, pokrite z velikim glinastim loncem. Policija je nato lonce obdala z vročim kamenjem, tako da so si morale podgane, da uidejo vročini, izgristi pot na svobodo skozi živo telo kaznovancev. Ta tako imenovana podganska tortura je bila že svoje dni avtentično dokazana od britskega generala Malcolma, ter od dveh angleških oficirjev, ki so imeli celo fotografije o tej torturi.

Lahko bi jaz predložil široki javnosti grozovite slike o mučenju, katerega uprizarja boljševiška tajna policija. Toda, tako me boste vprašali, v kakšni zvezi pa je vse to s potovanjem nemških industrijalcev v Rusijo, o katerem ste me naprosili za podrobnosti in za moje osebno mnenje. Saj se ni treba bati, da bi ti gospodje bili v nevarnosti, da jih glodajo podgane, nasprotno govorilo se bo o milijonskih naročilih in o zlatih gorah. Niti ene take fotografije ne bodo videli, slike, ki predstavljajo mučniško smrt njihovih industrijskih kolegov.

Zakaj so torej ti nemški industrijalci potovali v Rusijo? Morebiti zato, da se na licu mesta prepričajo o uspehih »Pjatletke«. Zaradi tega danes ni več treba hoditi v Rusijo, ker obstoja že zelo obširni material, ki več pove, kakor tedne in tedne osebnega raziskovanja po sovjetskih arhivih. Če bi bilo samo to, potem bi ja zadovoljilo, da potujejo samo ravnatelji nemških firm, tako pa se je tega romanja udeležila cela plejada zastopnikov nemške industrije, kako naj drugače tolnačim ta dogodek, kakor da so nemški industrijalci hoteli javno pokazati svoje rusofilske simpatije. Posledice tega nepremišljenega koraka bo moral pa nositi nemški narod. Posledice so usodopolne v dvojnem pogledu. Prvič so vtisi, ki so jih ti gospodje prinesli od svojega osemnedavnega potovanja v Rusijo in katere so mi nekateri izmed njih tudi osebno izpovedali, nepopolni ali celo napačni. Samo temeljiti poznavalec celokupnega sovjetskega sistema, in teh ni veliko, se bodo smeli izražati o

tem vprašanju. Seveda si nemški industrijalci predstavljajo, da je Rusija en kontinent, katerega bo treba šele odkriti in izkoristiti. Nadalje si domišljujejo, da je iz gospodarskega stališča bolj koristno imeti bogatino za svojega sosedo, kakor pa berača. To je vse lepo in prav, toda ljudje, ki so iznašli podgansko torturo, prav čisto nič ne mislijo na to, kako ruska naravna bogastva dvigniti v korist vsega naroda. Njih preveča samo ena misel in en nagon, namreč pripraviti svetovno revolucijo in izbrisati evropsko kulturo. Saj dobro vemo, da ruski narod ne pozna belega kruha, medtem ko so vsa svetovna tržišča prenapolnjena s sovjetsko pšenico. Vsak korak, katerega stori Evropa v korist Sovjetov, pomeni podpiranje pripravljanja na svetovno revolucijo in na splošno uveljavljanje nečloveških boljševiških metod med kulturnimi narodi. Lahko je mogoče, da so naši nemški industrijalci, ki že desetletja govorijo samo o trgovini in dobičku, pozabili na pojem ideje. Naš moderni nemški gospodarstvenik je na žalost brez vsake ideje. S tem ne rečem, da mu ničesar idejnega ni sveto, ampak on nima nobenega merila za vrednotenje duševnega bogastva. Zato lahko rečem, da so se ti gospodje globoko motili, če so mislili s svojim nepremišljenim in kratkovidnim potovanjem koristiti domovini.

V drugem pogledu pa bo ta avantura napravila po vsem svetu vtis, da je Nemčija tudi iz političnega stališča definitivno optirala za Sovjete. Kaj pomaga namreč, tako si jaz mislim, če vsa evropska mednarodna politika še nosi pečat krščanske kulture, če pa v istem momentu najbolj vplivni in najbolj močni gospodarski predstavniki Nemčije isto zapadno kulturo na sramoten način prodajajo v moskovskih vladnih palačah za par milijonov revnega dobička.

Ne rečem, da bi nam iz političnega stališča znanje zveze bile dobrodošle. Toda iz kulturno političnega vidika moramo na vsak način preprečiti, da se krščanska kultura udinji kot služabnica amoralni in brezboštvi, ki nima drugega namena, kakor isto krščanstvo potepati in izbrisati. Naši industrijalci so se vrnili z glavami pokonci, češ, da so podvzeli dalekosežne korake. Da, podvzeli so jih; grandez, passus extra viam — velike korake, toda nastran poti — Zato dvignem svoj glas in svarim.

(Prepis samo z navedbo vira dovoljen.)

La vendar

Berlin, 16. marca. Z. V. Privlačnosti ministr v Curtiusa, Ditricha in Stegevalda je guverner narodne banke dr. Luther obravnaval poročilo, ki so ga vladi predložili nemški industrijalci po vrnitvi iz Sovjetske Rusije. Nekateri finančni krogi trdijo, da so popolnoma osnovane verti, da bi tr ovinja z Rusijo mogla zaposliti 150.000 brezposelnih nemških delavcev.

Nov „napad“ na miličnike

Tržaški tisk o „slavokomunističnih elementih“

Trst, 16. marca. V nedeljski izdaji poročajo tukajšnji listi o novem napadu na nekega miličnika, ki da so ga izvršili „slavokomunistični elementi“. V petek se je miličnik Rudolf Tence, star 22 let, vračal z vlakom ob 20.30 iz Trizice, kjer je nameščen kot mehanik v ladjedelnici, proti Sv. Križu. S svetokriške postaje pelje pot skozi gozdiček. Radi vetra in slabega vremena je slovenski miličnik, seveda v delavski obleki, korakal počasi v breg. Nenadoma je počil iz gozda proti njemu strel. Tence se je spustil v beg, nato sta padla še dva strela, a nabeđen ni pogodil miličnika. Ta je o dogodku takoj poročal na orožniški postaji. Ti so uvedli takoj preiskavo. Okoli podkruge ure po polnoči so vdrl v stanovanje 23 letnega kamenarja Ferdinanda Košute, ki je že spal. Košuto so na mestu aretirali. Ta je zatrjeval, da je povsem nedolžen in da je bil v času, ko je bil izvršen napad, že davno doma. Orožniki so baje na podlagi izpovedi nekaterih vasčanov ugotovili, da Košutova izjava ne odgovarja resnici, aretirane da so namreč še po napadu videli na vasi. Ob raznih priložnostih se je baje izjavil, da se bo maščeval nad lažisti in bo katerega ubil. Radi tega ga je policija obdržala v zaporu. Orožniki so baje našli v gozdu tri izstreljene naboje za avstrijske puške. Takšno puško da je nekdanji imel aretirani Košuta.

To ni prvi »napad« te vrste v tržaški okolici. Prav v Križu je bil pred letom izvršen podoben »napad«. Tudi takrat so neznanec streljali iz gozda na miličnika in menda prav na istega Tenceta. Pozneje je fašistični tisk kar utihnil, ker ni mogla policija ugotoviti ali je bil napad res izvršen ali ne. Fant hoče očitno postati junak.

Politični umori v Nemčiji

Viharna seja v državnem zboru

Hamburg, 16. marca. AA. V zvezi s senzacionalnim umorom komunističnega poslanca v hamburškem deželnem svetu Henninga sta bila aretirana dva narodna socialisti. Henninga so atentatorji utalno umorili s strelji iz revolverja v avtobusu, a pri tem ranili več drugih potnikov. Umor je imel silen odmev v vsej Nemčiji. Časopisi zahtevajo, naj oblasti preprečijo krvava razračunavanja med komunisti in narodnimi socialisti, ki ogrožajo javni red in mir.

Berlin, 16. marca. k. Včerajšnji krvavi zločin v Hamburgu je imel danes za posledico velik vihar v državnem zboru. Socialni demokrati so vložili predlog, s katerim zahtevajo zakon, da se imajo politični umori pobijati bolj učinkovito in se sprejmejo ostreje odredbe za trgovino z orožjem in municijo. Komunisti so predlagali, da se ukine prepoved zveze rdečih frontnih bojovnikov. Ker so narodni socialisti ne udeležujejo sej državnega zbora, se je glavna jeza komunistov obrnila proti socialnim demokratom.

Socialni demokrat, Socialnodemokratski poslanec Solmann je izjavil, da v nobeni državi na svetu ni toliko krvavih političnih dejanj kakor v Nemčiji. To je za Nemčijo kulturna sramota. (Velik hrup pri komunistih, ki kličejo: »Hinavec!«) Opazila se je posebna pripomba, da se ob nemško-belgijski meji in v srednji Nemčiji vrši živahna trgovina z orožjem. Še huji hrup pa je nastal, ko je dobil besedo komunist Lohagen, ki je očital socialnim demokratom, da so oni s svojo politiko omogočili taka krvava dejanja, in da sta bivši socialnodemokratski policijski predsednik Zörgiebel in sedanji pruski notranji minister Severing skrivna zločinci. In da sta pomočnika delavskih umorov. Zato mu je predsednik odvzel besedo. Lohagen pa je med hrupom govoril dalje, nakar je podpredsednik preklical sejo. Lohagen je pa še vedno dalje govoril, nakar so komunisti zapeli internacionalo.

Carinsko obzidje ne bo padlo

Goreva, 16. marca. Z. Konferenca za občo trgovinsko pogodbo in znižanje carin, ki se je sestala pod predsedstvom Collina, bo končala z neuspehom. Predsednik je pozval zastopnike vseh držav, ki do sedaj še niso odobile konvencije o carinskem premiju, da se izjavijo o ratifikaciji, da bi konvencija dobila 1. aprila veljavo. Predvsem je opozoril na velik udarec v svetovni trgovini, če se ta konvencija ne bi ratificirala.

Zastopnik Nemčije je izjavil, da bo Nemčija ratificirala to konvencijo v teku tega tedna, toda bo stavila svoje rezerve. Za Nemčijo je najvažnejše, da to konvencijo ratificirata Anglija in Francija. Avstrijski delegat je izjavil, da njegova vlada ne more ratificirati teh konvencij, dokler je ne prejmejo njene sosede, zlasti pa države naslednice. Nato so se izjavili delegati Romunije, Poljske in Estonke, da njihove države odklanjajo ratifikacijo. Francoski delegat je naglasil, da Francija z ozirom na gospodarsko krizo ne more ratificirati te konvencije brez znatnih sprememb.

Posredovalni predlog predsednika Collina, ki je bil stavljen na koncu seje, ne bo sprejet. Ta predlog se je glasil, da ima konvencija stopiti v veljavo 1. aprila in da stopijo njene posamezne odredbe v veljavo, ko jih vse države odobrijo. Toda ve se, da je toliko rezerv, ki so jih stavile posamezne države, da ni izgleda, da bo ta konvencija sploh stopila v veljavo.

Hilferovi emisari v Avstriji

Dunaj, 16. marca. O pogajanjih za tesnejše sodelovanje med narodnimi socialisti in Heimatwehrom, ki se vrše v zadnjem času, poročajo iz znamenitega vira tole: Svoječasno se je že grof Starhemberg pogajal s Hitlerjem za programatično sodelovanje med hitlerjanci in Heimatwehrom. Pogajanja so se takrat razbila. Nedavno pa je narodna socialistična stranka poverila poslancu Göttschelu nalogo, da stopi v stik z dr. Steidlom, ki je že del časa v sporu s Starhembergom. Göttschel se že več časa mudi v Innsbrucku in se pogaja z dr. Steidlom. Vse kaže, da tudi zdaj ne bodo hitlerjanci imeli uspeha. Narodni socialisti namreč zahtevajo, da se jim Heimatwehr popolnoma podredi, Heimatwehrovi seveda nočejo pristati na to zahtevo in se s tem zapisiati smrti. Splošno domnevajo, da je major Babst, ki se je del časa mudi v Nemčiji in bi se rad vrnil v Avstrijo, ugledil pot za ta nova pogajanja.

Ponlave v Sremsu

Sremska Mitrovica, 16. marca. Z. Voda je snoči zopet narastla. Pri Rači je preplavila 500 jutro zemlje. Hiše je bilo treba izprazniti. Bosna pri Doboju je dosegla 273 cm. Pri Zvorniku 354 cm. Nova Gradiška, 16. marca. Z. Pri Jasenovcu je voda narastla na 680 cm. Pri Stari Gradiški za nadaljnih 6 cm. Ponlavlila je vso vas, izvzemši kaznilnico. Vendar hiše niso v nevarnosti, ker stojijo na vzvišenih mestih. Promet se vrši s čolni.

Zahtev se je vrnil Titulescu

Bukarešta, 16. marca. Z. Vsi listi se obširno bavijo z Titulescovim vrnitvijo. Uradno se želi označiti Titulescov prihod kot službeno potovanje in prikriti njegovo politično ozadje. »Adeverule« je zvedel, da je prišel Titulescu izključno iz političnih razlogov in da bo njegova avdiencia pri kralju imela velik pomen. Razgovarjala se bosta o romunskih notranjih političnih problemih. Kralj bo iskal Titulescov nasvet. Titulescu nikakor ne bo vstopil v to vlado. Mandat za sestavo nove vlade bo sprejel, če bi mu kralj pustil proste roke. Titulescu se je razgovarjal z Mironecom in z drugimi politikmi ter sefi opozicije. Včeraj je kralj sprejel Titulescu v avdienco. V teku njegovega bivanja v Romuniji ga bo še večkrat sprejel.

Pattel na Dunaju

Dunaj, 16. marca. k. Gandhijev soborec Župan bombayski Pattel je dopel na Dunaj. Bivši predsednik indijskega narodnega kongresa, ki je star nad 60 let, je ječo težko prenašal in se bo dal na Dunaju v sanatoriju zdraviti po specialistih zaradi želodčne bolezni.

Belgrajske vesti

Belgrad, 16. marca. m. V oddelku za davke v finančnem ministruvstvu je končno veljavno končano delo na uredbi o zakonu o skupnem davku na poslovni promet. Obenem s to uredbo se izda tarifni skupnemu davku na poslovni promet, ki bo obsegal 813 tarifnih števil. Besedilo je že izročeno »Službenim novinam«.

Belgrad, 16. marca. Z. Oddelek za davke v finančnem ministruvstvu je izdal navodila o pletnem odplačevanju dolžnih davkov po kronskih priznanih in potrdilih o vojni škodi.

Belgrad, 16. marca. k. Na vseučilišču v Solunu so ustanovili institut za poučevanje vseh balkanskih jezikov, razen tega pa tudi za nemščino, angleščino, francosčino in italijanščino.

Idita ali mir pred viharjem

Italija zahteva supremacijo na Jadranu

Pariz, 16. marca. k. Vsi pariški listi z zadovoljenjem pozdravljajo veliki Grandijev zunanje-politični govor. »Republicque« piše, da je fašizem končno spoznal, da se more od Francije dobiti s prijaznostjo več kakor z grožnjami. Zadnje dni se vršijo tudi že živahna pogajanja med Parizom in Rimom. Pred dvema dnevoma je prišla v Pariz italijanska delegacija pod vodstvom senatorja Michelija, ki hoče razpravljati o celi vrsti finančnih in gospodarskih vprašanj. Obenem se bo francoski poslanik v Rimu, ki se nahaja ravnokar v Parizu radi poročanja, vrnil jutri v Rim z novimi instrukcijami. »Excelsior« piše, da bo z rimsko konzulto razpravljaj o naslednjih vprašanjih: 1. o statutu za italijanske delavce v Franciji glede socialnega zavarovanja, 2. o sklepu napoplovnega dogovora, 3. o reviziji trgovinskih pogodb z znižanjem gotovih tarifnih postavk in zvišanjem uvoznih kontingentov za italijanske industrijske in kmetijske proizvode, 4. o novi razdelitvi kolonialnih mandatov, 5. o pravici naseljevanja Italijanov v Tunisu, 6. o spremembi meje med Tunisom in Tripolisom.

7. o olajšanju uvoza kapitala in kredita v Italijo.

Pariz, 16. marca. Z. »Excelsior« piše, da se obenem, ko se v Rimu pogajata Anglija in Francija politično, vršijo v Parizu gospodarska pogajanja. Ob sodelovanju italijanskega senatorja Michelisa se izdelujejo statuti za italijanske delavce v Franciji. List trdi, da bo Italija šla Franciji do skrajnosti na roko, zato pa bo brezpogojno zase zahtevala supremacijo na Jadranu.

Pariz, 16. marca. k. V mornariškem arzenalu v Brestu so včeraj slovesno soustili v morje križarko »Algeria«, zadnjo desetstotonsko križarko, ki je še dovoljena Franciji do 1. 1936. Ladja ima topove z 21 cm kalibra in po bistveno močnejše obite, kakor so ponavadi križarske obite. Dalje so spustili v morje še eno 6000 tonsko križarko. Zgraditi nameravajo še dve enaki križarki, šest torpedovk po 2600 ton, dve topničarki, enega minonosca in štiri majhne torpedovke za kolonialno službo. O gradnji 25.000 tonske križarke še ni nič odločenega.

Nov zakon o vstopu v dipl. službo

Belgrad, 16. marca. AA. Nj. Vel. kralj je predpisal in proglasil zakon o izpremembah in dopolnitvah § 12. in 30. zakona o ureditvi ministrstva za zunanje zadeve in diplomatskih in konzularnih zastopništev kraljevine Jugoslavije v inozemstvu z dne 25. marca 1930.

§ 1. Določbe § 12. zakona o ureditvi ministrstva za zunanje zadeve in diplomatskih in konzularnih zastopništev kraljevine Jugoslavije v inozemstvu z dne 25. marca 1930, v kolikor se nanašajo na sprejem pripravnikov za diplomatsko konzularno stroko v ministruvstvu za zunanje zadeve, se izpremene in se glase:

Sprejem pripravnikov v diplomatsko-konzularno stroko bo dvakrat na leto. Izbralo jih bo ministruvstvo za zunanje zadeve po položenih sprejemnih izpitih v soglasju s proračunskimi možnostmi, in sicer po temle redu:

1. ministruvstvo za zunanje zadeve bo razpisalo vsako leto najdalje do 1. aprila natečaj za tolikšno število pripravnikov, kolikor jih je za to leto predvidenih v proračunu. Oni, ki žele stopiti v diplomatsko konzularno službo, se morajo prijaviti ministruvstvu za zunanje zadeve najdalje do 1. maja 1931. Svoji prijavi morajo priložiti vse potrebne listine za oceno svoje kvalifikacije. Prijavljeni kandidati morajo položiti izpit po vrstnem redu, na način in v času, ki ga določi predsednik izpraševalne komisije, najdalje pa do 1. junija. Če bi bilo prijavljenih več kandidatov, lahko minister za zunanje zadeve na predlog predsednika izpraševalne komisije ta rok podaljša do 1. julija.

Najdalje do 1. avgusta t. l. imenuje minister za zunanje zadeve iz vrst kandidatov, ki so položili izpit, določeno število pripravnikov, upoštevaje pri tem vse okoliščine, predvsem vse osebne kakovosti, strokovne kvalifikacije in ocene izpita.

2. Za primer, da po izpitu ostanejo nekatera pripravniška mesta še nezasedena, razpiše minister za zunanje zadeve drugi natečaj na podlagi proračuna t. l., in sicer najdalje do 1. oktobra za tolikšno število pripravnikov, kolikor je ostalo v soglasju s proračunom nezasedenih pripravniških mest.

Oni, ki žele stopiti v konzularno diplomatsko službo, se morajo prijaviti to pot ministruvstvu za zunanje zadeve najdalje do 1. novembra t. l. Svoji prijavi morajo priložiti vse potrebne listine o svoji kvalifikaciji. Prijavljeni kandidati položijo sprejemni izpit po vrstnem redu, na način in v času, ki ga odredi predsednik izpraševalne komisije, najdalje pa do 1. decembra t. l. Če bi bilo preveč prijavljenih kandidatov, lahko minister za zunanje zadeve na predlog izpraševalne komisije podaljša ta rok do 1. januarja. Najdlje do 1. februarja t. l. imenuje minister za zunanje zadeve one kandidate, ki so položili sprejemni izpit, pri čemer bo upošteval vse okoliščine, predvsem splošne osebne lastnosti, strokovne kvalifikacije in ocene izpita. Po 1. februarju pa do novega natečaja ni več imenovanj novih pripravnikov.

3. O sestavi izpraševalne komisije in o načinu imenovanja predsednika in njenih članov bo minister za zunanje zadeve predpisal uredbo o sprejemu v službo in o polaganju izpitov za uradnike ministruvstva zunanjih zadev. Kandidati, ki pri prvem natečaju niso položili izpita iz posameznih predmetov, ga ponavljajo samo iz onih predmetov, pri katerih so padli. Kandidati, ki so položili izpit, a niso bili imenovani za pripravnike, se bodo upoštevali glede imenovanja po novem natečaju, ako vnaprej določenem roku izjavijo ministruvstvu, da vztrajajo pri prijavi za vstop v diplomatsko konzularno stroko in ako medtem niso dovršili 30. leta.

§ 2. Določbe § 30. zakona o ureditvi ministrstva za zunanje zadeve in diplomatskih in konzularnih zastopništev kraljevine Jugoslavije v inozemstvu z dne 25. marca 1930, v kolikor se nanašajo na število tajnikov in pripravnikov v ministruvstvu za zunanje zadeve se izpremene in se glase: 42 (dva in štirideset) tajnikov, 13 (trinajst) pripravnikov, mesto dosedanjih 38 tajnikov in 19 pripravnikov.

Zagrebska vremenska napoved. Po večini oblačno; zmerno mrzlo; verjetno je, da se bo vreme nekoliko poslabšalo.

Občni zbor Kluba koroških Slovencev

Ljubljana, 16. marca 1931.

V soboto popoldne so se v beli dvorani hotela Union zbrali na obnem zboru društva koroških Slovencev koroški emigranti iz vse Slovenije. Zastopana sta bila tudi pododbora v Mariboru po predsedniku Hochmüller in v Celju po predsedniku dr. Rebrniku in tajniku Rajhmanu.

Opazili smo tudi naše agilne kulturne delavce, med njimi ravnatelja Spicarja iz Radovljice, dr. Janežiča z Bleda, živinozdravnika Ravtara in nadučitelja Horvata iz Kamnika.

Po poročilih funkcionarjev kluba se je razvila obširnejša debata o delovanju kluba in njegovih ciljih. Skupščina je bila skoraj enoglasno mnenja, da bodi cilj društva gojenje družabnosti med koroškimi emigranti in gojenje ljubezni do koroške grude. »Klub koroških Slovencev« ni nobeno društvo irendentistov, marveč hoče gojiti edino le kulturne stike s slovensko manjšino na Koroškem. To ne samo, da je po mednarodnih pogodbah dovoljeno, ampak je naša sveta dolžnost, saj Nemei povsod na svetu podpirajo z vso vnuemo svoje manjšine. Skupščina je obžalovala, da Avstrija po 10 letih še ni izpolnila v St. Germenski mirovni pogodbi prevzete obveznosti glede slovenske manjšine na Koroškem.

Po obnem zboru se je zvečer vršil družabni sestanek v hotelu Strukelj; udeležba na istem je bila nadvse pričakovano sijajna. Posebno pa se je izkazal pevski odsek pod vodstvom gospoda Novaka, poštnege upravitelja v Ljubljani, kateri je pel narodne pesmi iz Koroške tako, kakor se iste danes pojejo po vaseh na Koroškem.

Vsi udeleženci so se v poznuri poslovili. Izražajoč iskreno željo, da bodo na prihodnjem obnem zboru mogli konstatirati, da je Avstrija vsaj deloma izpolnila svoje obljube in dala Slovincem na Koroškem manjšinske pravice, kakor jih v tako izdatni meri uživa nemška manjšina v Jugoslaviji.

Princ ro'en v spalnem vozu

Berlin, 16. marca. AA. Včeraj se je rodil v ekspresnem vlaku, ki je vozil v največjo hitrostjo iz Šlezije v Berlin, mali princ, Mati malega princa je princezninja Hohenlohe.

O smrtonosni megli

Bruselj, 16. marca. AA. Izredna komisija, ki je imela nalogo, da dožene narav in vzroke smrtonosne megle v dolini Moze, je objavila poročilo, v katerem obdoljuje te nesreče krajevine oblasti v Liegu in industrijalce v tej dolini. Zadržni so zamerili vse varnostne odredbe, da uničijo škodljive in strupene pline, ki so uhajali skozi tvo-niske dimnike. Na drugi strani pa so bile oblasti nemale stroge in niso dovolj pazile na kršilce varnostnih odredb.

Drobne vesti

Zagreb, 16. marca. Z. V Zagrebu se na svojem potovanju na Sušak mudi ugledni poljski knjevnik Vaclav Rogowicz kot delegat poljske po naši rivjeri.

Pariz, 16. marca. k. Pri vходу v pristanišče Cherbourg je privatna jahta italijanskega milijonarja Valentija zadela ob skale. Pilotski parnik je rešil mostvo in lastnikovo rodbino.

Moskva, 16. marca. k. Osrednji odbor javlja, da 650.000 članov stranka v l. 1930. narastla za 650.000 članov, med njimi za 450.000 industrijskih delavcev, ki pa še ne dosežejo začetjenih 50% članstva stranke. Opazilo se je posebno, da popuščajo vstopanje komosomolcev v stranke.